

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/17/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2508898517
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2508898517.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou v právnej veci navrhovateľa: Š. A., Z.. X.XX.XXXX, B. K. X, X.T., právne zastúpený advokátom JUDr. Milošom Papcunom, Vajanského 5270/1A, Piešťany proti odporcovi: D.. B. L., Z.. XX.X.XXXX, B. K. X, X., právne zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Gembickým, Belluša 6752/8, Piešťany o zaplatenie 7.966,54 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa zamietá.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi 100% náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 30.12.2004 domáhal zaplatenia sumy 7.966,54 eur (pôvodne 240.000 Sk) s 8 % úrokom z omeškania ročne od 17.12.2004 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu zodpovednosti odporcu za škodu na ušlom nájomnom za obdobie 12 mesiacov, nakoľko odporca nevypratá priestor povaly bytového domu, kde je nájomcom, napriek tomu, že ho navrhovateľ vyzval na vypratanie týchto priestorov do 10.10.2003, pričom z tohto dôvodu nemohol navrhovateľ realizovať prestavbu podkrovia, na ktorú mal stavebné povolenie.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť, nakoľko navrhovateľ nepreukázal akú právnu povinnosť porušil odporca, ktorá by zakladala jeho zodpovednosť za škodu.

Okresný súd Piešťany v danej veci rozhodol rozsudkom č.k. 5C/17/2008 -126 zo dňa 10.6.2014 tak, že návrh zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, navrhovateľ nepreukázal, akú právnu povinnosť porušil odporca nevypratáním povaly bytového domu.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal odvolanie, žiadal návrhu vyhovieť, nakoľko odporca užíval povalu bez platenia a jej nevypratáním spôsobil navrhovateľovi škodu a zasiahol do jeho vlastníckeho práva.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 10Co/361/2014 -173 zo dňa 11.3.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby vec opätovne prejednal v potrebnom rozsahu a úmerne procesnej aktivite účastníkov doplnil dokazovanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa nevenoval celkom náležitú pozornosť rozkrytiu právnych vzťahov medzi účastníkmi vedúcich k vzniku ich sporu, v dôsledku čoho vznikajú pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu alebo ešte presnejšie o riadnom vyhodnotení doterajších podkladov v spise a z nich plynúcich skutkových zistení. Nedostatočne rozkryl odkedy a na základe čoho bol žalovaný nájomcom bytu, či s nájmom bytu bolo spojené aj užívanie povaly, ak áno odkedy dakedy, či mohol alebo nemohol žalobca

vypovedať užívanie resp. nájom povaly bez vypovedania nájmu bytu, kedy a ako skončil nájom bytu, či zároveň s tým skončilo aj užívanie povaly, alebo skončilo už predtým inak. Žalobcovi totiž stačí preukázať, že je vlastníkom priestoru a žiada jeho vypratanie a druhá strana musí pretrhnúť príčinnú súvislosť t. j. preukázať že nemusí priestory vypratať a prečo.

Ďalej odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa bližšie nešpecifikoval o aký nájom išlo (nájom bytu, nebytového priestoru?), podľa akého zákonného predpisu, kedy a ako nájom vznikol a kedy a ako zanikol, z čoho vyplývalo u žalobcu postavenie prenajímateľa a u žalovaného postavenie nájomcu, neuviedol či bol žalovaný oprávnený užívať okrem bytu i iné priestory v dome a ktoré, najmä či bol oprávnený užívať povalu a ak áno od kedy do kedy. Z odôvodnenia jednoznačne nevyplýva, z čoho vychádzal súd pri svojej úvahe, že povala je spoločným priestorom domu, keď sám uvádza, že O. z. spoločné priestory domu nedefinuje, hneď v nasledujúcej vete uvádza, že za takéto priestory treba považovať napr. vstupnú halu, schodisko, pivnicu, povalu, či podkrovia, pričom nie je zrejme na základe čoho dospel k takémuto záveru a nakoniec súd prvého stupňa uvádza, že O. z. používa pojem spoločné priestory domu, nie spoločné časti domu, čo však nič nemení na skutočnosti, že pod spoločnými priestormi domu v zmysle O. z. treba chápať aj povaly, či podkrovia. Neuviedol ako prišiel k záveru alebo z čoho vyplýva, že vlastníkom bytového domu má právo rozhodovať o zmene určenia určitých priestorov v bytovom dome a právo vykonať rekonštrukciu podkrovia - povaly tak, aby tieto slúžili ako bytové jednotky ani či je k tomu potrebný súhlas ďalších osôb. Rovnako nie je zrejme ako prišiel k záveru, že na daný bytový dom sa nevzťahujú ustanovenia Bytového zákona. Súd prvého stupňa uviedol, že na to, aby nájomníci zodpovedali za škodu v súvislosti s nevypratáním spoločných priestorov musí dôjsť z ich strany k porušeniu nejakej právnej povinnosti, čo žalobca v konaní nepreukázal, odvolací súd má však za to, že pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný užívaním povaly bez právneho titulu a nevypratáním povaly porušil právnu povinnosť tým, že znemožnil právo žalobcu na výkon jeho vlastníckeho práva, čím porušil konkrétnu právnu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, bolo potrebné sa s týmto jeho tvrdením argumentačne vysporiadať.

Súd vo veci vykonal a doplnil dokazovanie výpoveďou účastníkov, ich písomnými vyjadreniami, výpoveďami svedkov X. A. a D.. E. E., výpisom z LV č. XXXX k.ú. X., stavebným povolením z 14.3.2003, oznámením odporcu z 21.8.2003, žiadosťou o vypratanie povaly, výzvou na zaplatenie náhrady škody, fotodokumentáciou, plánmi rekonštrukcie podkrovia, písomnými oznámeniami X. A., potvrdením realitnej kancelárie, rozhodnutím o schválení dohody o výmene bytov, určením za užívanie bytu, evidenčným listom pre výpočet úhrady za užívanie bytu, protokolom o prevzatí a odovzdaní bytu z 31.8.2007, pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 7C/254/2008 a z neho najmä protokolom o prevzatí bytu z 16.11.1981, zápisom o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu z 18.11.1981 a dodatkom k zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu a pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/246/2008 a z neho najmä výmerom k bytu z 6.1.1953 a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ je od roku 1999 vlastníkom bytového domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku parc. č. XXXX na K. R. Č.. X V. X., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. X. (ďalej len „bytový dom“), ktorý nadobudol od svojej matky darovacou zmluvou. V bytovom dome sa nachádzajú 4 byty.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné kedy vznikol a zanikol nájom bytu odporcu v bytovom dome, avšak súd prvého stupňa byť viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu podrobne skúmal o aký nájom išlo, kedy vznikol a zanikol.

Z doplneného dokazovania vyplynulo, že odporca sa stal nájomcom (v tom čase užívateľom) 3-izbového bytu na 2. poschodí, číslo 4 na ulici Č.M. T. XXXX/X (v súčasnosti premenovanej na K. R.) v X. (ďalej len „predmetný byt“) na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov Mestského národného výboru v X. Č.j. B.-I. z 19.11.1986. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že predmetný byt do užívania podľa § 155 Občianskeho zákonníka získal odporca výmenou bytu s F.. P. B., pričom výmena bola schválená v zmysle § 30 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi.

Z rozhodnutia o určení úhrady za užívanie predmetného bytu vydaného Mestským národným výborom v Piešťanoch pod Č.j. B.- I. z 19.12.1986 vyplýva, že odporcovi bola určená podľa Vyhlášky č. 60/1964 Zb. o úhrade za užívanie bytu a za služby spojené s jeho užívaním úhrada vo výške 163 Kčs mesačne, v ktorej bola zahrnutá tiež úhrada za osvetlenie spoločných priestorov v dome, čistenie komínov, odvoz popola a smetí. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že úhrada bola vypočítaná z obytnej plochy 67x18, plochy vedľajších miestností 37 x 10, sadzby za zákl. prevozné zariadenie bytu a sadzby za ostatné zariad. a vybavenie bytu.

Z evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie predmetného bytu z 19.12.1986 vyplýva, že pri výpočte bola zohľadnená výmera bytu (obytná plocha - 3 izby, plocha vedľajších miestností - kuchyňa, predsieň, neobytná hala, komora, špajza) a ostatné zariadenie a vybavenie bytu (2 balkóny)
Nájom predmetného bytu odporcom skončil uplynutím výpovednej doby k 31.8.2007, a to po výpovedi z nájmu danej odporcom navrhovateľovi listom zo dňa 17.5.2007. Dňa 31.8.2007 bol predmetný byt odovzdaný navrhovateľovi.

Odporca so svojou manželkou užívali aj časť povalových priestorov, v ktorých mali uzamykateľnou konštrukciou z drevených latiek vymedzený priestor. Povalové priestory užívali aj ostatní nájomcovia bytového domu.

Odporca uviedol, že na základe schválenej dohody o výmene bytu mu dve pracovníčky národného výboru prišli odovzdať byt aj s kľúčmi, pričom ho zaviedli do domu, otvorili záhradu, kde bol prašák, ktorý využívali na prášenie kobercov a dali mu kľúč od pivnice. Pri odovzdávaní bytu zistil, že najmä podlahy sú v katastrofálnom stave, pričom bola nutná úplná rekonštrukcia bytu. Boli mu odovzdané aj kľúče od povaly, ktorá sa centrálnne uzamykala s prístupom od schodiska, pričom jednotlivé časti boli na povale oddelené latkovými stenami, ktoré boli poškodené a po povale sa dalo voľne prechádzať. Povalu odporca využíval len na uskladnenie lyží, umelého stromčeka, vianočných ozdôb, pričom už v čase odovzdania bytu bol na povale veľký neporiadok najmä veľa fliaš. Odporca užíval len určitú časť povaly, ktorá sa nachádzala od schodiska vľavo, pričom išlo len o časť povaly vedľa schodiska. V tejto časti už boli veci po predchádzajúcich užívateľoch. Nájomcovia sa povalu snažili dať trochu do poriadku a vyviezli odtiaľ asi 7 Avii neporiadku. Dňa 20.08.2003 bol v dome vyvesený oznam o stavbe v podkroví bez akéhokoľvek upozornenia alebo inštrukcií. Za ostatných nájomcov sa bol informovať na mestskom úrade, kde mu povedali o stavebnom povolení a poradili, aby si veci vypratával vzhľadom na predchádzajúcu skúsenosť s navrhovateľom. O tomto informoval ostatných nájomníkov a v dňoch 22.08.-23.08.2003 si všetci z povaly svoje veci odniesli preč. Sami nájomcovia mali záujem na rekonštrukcii podkrovia, nakoľko zatekala strecha. Od navrhovateľa však žiadali sprístupnenie pivnice, aby si mali veci kam uložiť, nakoľko túto zamkol. Okolo 20.09.2003 ich navrhovateľ vyzval na vypratanie si svojich vecí z povaly s tým, že ak do termínu 10.10.2003 nebudú všetky hnuťelné veci odstránené budú považované za im nepatriace. Povalu od svojich vecí odporca vypratával ešte v auguste 2003 a tým považoval celú záležitosť za skončenú a až doručením žaloby v danej veci sa dozvedel o nárokoch navrhovateľa na náhradu škody. Navrhovateľ mal od povaly kľúč, a keďže zámky na látkových dverách boli povytŕhané bol do celej povaly prístup. Odporca doplnil, že už pri presťahovaní sa do predmetného bytového domu, keď mu bola ukázaná povala, v časti, ktorú následne užíval boli rôzne krabice, naukladané fľaše asi do výšky 50-70 cm, rôzne dreva z priečok, riady a hrnce a celá povala vyzerala ako smetisko alebo odkladací priestor.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/246/2008 vyplýva, že v danej veci navrhovateľ žaloval F. P., bývajúcú v predmetnom bytovom dome tak ako odporca, o nedoplatok nájomného, pričom v predmetnom spise sa nachádza aj výmer Miestneho národného výboru v Piešťanoch zn. III/2-463-53 z 6.1.1953 ktorým do uvoľneného bytu v Piešťanoch, na Československej armády číslo 6 (predmetný bytový dom) sa prikazuje ako nájomca L. T. P. s tým, že byt pozostáva z 2 izieb, kuchyne, špajze, kúpeľne, predsieň, haly, pivnice a povaly. Prikázaný nájomca bytu vstupuje do nájomného pomeru s majiteľom domu P. V.Č., v ktorom sa byt nachodí najneskôr do 3 dní po doručení tohto výmeru.

Navrhovateľ ako vlastník bytového domu uzavrel dňa 10.5.2001 zmluvu o budúcej zmluve s investorom, v zmysle ktorej mal navrhovateľ prenajať investorovi na 10 rokov podkrovie bytového domu po vybudovaní bytových jednotiek, ktoré bude investor spolufinancovať. Investor listom z 26.8.2004 odstúpil od predmetnej zmluvy o budúcej zmluve, nakoľko dospelá nebola začatá prestavba podkrovia. Navrhovateľ ako investor si dal vypracovať autorizovaným architektom plány rekonštrukcie podkrovia bytového domu, pričom dňa 15.12.2002 mu architekt k technickej správe projektu doplnil, že pred začatím vlastných stavebných prác je nutné vypratať a očistiť celý priestor podkrovia, vrátane odstránenia drevených latových priečok a taktiež je nutné uvoľniť priestor schodiska.

Dňa 14.3.2003 bolo na žiadosť navrhovateľa Okresným úradom v Piešťanoch vydané stavebné povolenie č. V..XXXX/XXXXX-B. na prestavbu podkrovia bytového domu na dve bytové jednotky s tým, že stavba nesmie byť začatá, kým stavebné povolenie nenadobudne právoplatnosť, stavebník je povinný

oznámiť stavebnému úradu začatie stavby a stavebné povolenie stráca platnosť, ak do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti nebude stavba začatá.

Dňa 20.8.2003 navrhovateľ oznamom na vývesnej tabuli vo vchode domu oznámil nájomníkom, že v auguste 2003 plánuje začať s prestavbou podkrovia, na čo odporca a ostatní nájomcovia listom z 21.8.2003 žiadali navrhovateľa o vyhradenie iných uzamykateľných priestorov pre uskladnenie ich majetku nachádzajúceho sa na povale.

Dňa 20.9.2003 navrhovateľ doporučeným listom žiadal odporcu aj ostatných nájomníkov o vypratanie priestoru povaly a schodísk bytového domu s tým, aby najneskôr do 10.10.2003 odstránili všetky huteľné veci nachádzajúce sa v podkroví bytového domu, ktoré sú v ich vlastníctve z dôvodu prestavby povaly na základe stavebného povolenia z 14.3.2003, inak po termíne 10.10.2003 budú všetky neodstránené huteľné veci odstránené, nakoľko sa budú považovať za veci nájomníkom vlastnícky nepatriace.

Odporca listom z 3.10.2003 oznámil navrhovateľovi, že veci z podkrovia si premiestni až keď mu navrhovateľ poskytne náhradné priestory.

Listom zo dňa 16.12.2004 vyzval navrhovateľ okrem iných aj odporcu na zapltenie náhrady škody vo výške 240.000,- Sk.

Navrhovateľ vo výpovedi uviedol, že povalu užívali všetci nájomcovia spoločne. Na žiadosť navrhovateľa nájomcovia bytov na 1. poschodí povalové priestory vypratali, avšak nájomcovia bytov na 2. poschodí, teda odporca s manželkou a manželia T., tak neurobili a navrhovateľovi hrozili, že ak vstúpi do ohradenej časti povaly, podajú naňho trestné oznámenie pre porušovanie domovej slobody. Odporca s manželkou a manželia T. mali na povale uzamykateľnou konštrukciou z drevených latiek vymedzený priestor, kde mali uložené rôzne veci. Vydaním stavebného povolenia na prestavbu povalových priestorov tak tieto priestory stratili charakter spoločných priestorov a stali sa podľa ustanovenia § 43i stavebného zákona staveniskom. Na stavbu majú okrem stavebníka, vlastníka stavby a osôb uskutočňujúcich stavbu prístup iba orgány štátneho stavebného dozoru. Nájomníci bytov po vydaní stavebného povolenia neboli oprávnení vstupovať na povalu a užívať ju, nakoľko táto stratila charakter spoločných priestorov a stala sa staveniskom. Presný počiatok stavby nebol určený, nakoľko firmy, ktoré prišli na obhliadku povaly, uviedli, že táto musí byť najskôr vyprataná. Nájomníci bytov na 2. poschodí, teda odporca s manželkou a manželia T. napriek opakovaným výzvam užívali povalu a odmietali tieto priestory vypratať až do konca augusta roku 2004, v dôsledku čoho navrhovateľ nemohol začať s prestavbou a jej ukončenie sa posunulo o 12 mesiacov. Nájomcovia bytov na 2. poschodí spôsobili nevypratáním a neoprávneným užívaním povalových priestorov navrhovateľovi škodu titulom ušlého zisku, ktorú sú mu povinní nahradiť. Navrhovateľ požadoval náhradu škody vo výške 240.000 Sk, vychádzajúc z ceny nájomného v sume 10.000 Sk za každý z dvoch bytov a za obdobie dvanástich mesiacov, nakoľko z potvrdenia realitnej kancelárie z 17.9.2004 vyplýva, že by obdobné byty bolo možné prenajímať za 13.000 Sk až 25.000 Sk. Navrhovateľ sa náhrady škody domáhal len od odporcu ako najsolventnejšieho z nájomníkov, pričom náhradu škody si voči manželke odporcu a manželom T. neuplatnil.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu navrhol vypočúť vo veci aj investora, s ktorým navrhovateľ uzavrel zmluvu o budúcej zmluve, avšak v priebehu ďalšieho dokazovania na tomto návrhu netrval.

Navrhovateľ poukázal na porušovanie jeho vlastníckych práv, nakoľko nemohol realizovať prestavbu podkrovia. Taktiež poukázal na skutočnosť, že nájomníci v bytovom dome, nachádzajúcom sa v strede mesta, bývajú za regulované nájomné, pričom užívali byty nadštandardnej výmery.

Navrhovateľ v priebehu konania uviedol, že odporca ako nájomca bytu nemohol využívať povalu, nakoľko mu to navrhovateľ ako vlastník nikdy nedovolil. Odporca povalu využíval bez jeho súhlasu. Navrhovateľ ako vlastník bytového domu, nemohol na základe stavebného povolenia na povale stavať, lebo nájomníci tieto priestory blokovali.

Súd podľa navrhovateľa mylne konštatoval, že spoločnými priestormi je aj povala, lebo sa jedná o súkromný bytový dom a nie panelák, kde ani povaly nie sú.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že medzi účastníkmi nie je sporná skutočnosť, kedy vznikol a zanikol nájom k predmetnému bytu, pričom odporca sa stal užívateľom tohto bytu na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov z 19.11.1986 a neskôr teda aj nájomcom bytu. Nájom bytu skončil

uplynutím výpovednej doby 31.08.2007, a to po výpovedi z nájmu danej odporcom. Navrhovateľ má za to, že k riadnemu užívaniu povaly nikdy nedošlo a ani nájom týchto priestorov nikdy nevznikol, pričom odporca užíval povalu do 31.08.2007.

Právny zástupca navrhovateľa namietol, že v zmysle zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení z bytmi mal odporca len užívacie právo na byt a nie na povalu. V súkromnom dome nemal odporca podľa vtedajších zákonov právo užívania povaly a ani vo výmere sa o tom nič nehovorí. Za pivnicu sa muselo platiť, za povalu nie a túto odporca užíval bez akejkoľvek náhrady. Bytový dom pred navrhovateľom vlastnila jeho matka F. A., J.. V..

Odporca vo výpovedi a v písomných vyjadreniach uviedol, že o plánovanej prestavbe podkrovia sa dozvedel 20.8.2003, pričom navrhovateľ im určil lehotu na vypratanie do 10.10.2003 až v liste zo dňa 20.9.2003. Nájomcovia neboli ani účastníkmi stavebného konania. V ozname z 20.8.2003 navrhovateľ nájomcom neurčil lehotu na vypratanie priestorov povaly ani sa im nepreukázal stavebným povolením. Odporca mal záujem riešiť otázku rekonštrukcie podkrovia, lebo býval na 2. poschodí a zo strechy im zatekalo. K argumentu navrhovateľa, že staveniskom sa povala v zmysle stavebného zákona stala po vydaní stavebného povolenia, odporca uviedol, že staveniskom sa tento priestor mohol stať až počas uskutočňovania stavby, pričom stavba nebola ani začatá. Samotným vydaním stavebného povolenia nestratila povala bytového domu charakter spoločných priestorov.

Odporca neporušil žiadnu právnu povinnosť, ktorá by zakladala jeho zodpovednosť za škodu. Rovnako neboli preukázané ani ďalšie predpoklady zodpovednosti odporcu za škodu. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, kedy presne k vyprataniu priestorov povaly prišlo.

Svedok X. A. vo výpovedi uviedol, že navrhovateľ si u neho objednal pokrývačské práce, pričom asi 2 až 3 krát bol podkrovia bytového domu aj obhliadnuť, avšak kedy to presne bolo si už nepamätá. Pri obhliadkach zistil, že priestory povaly v pravej časti sú neprístupné z dôvodu ich ohradenia drevenými latkami, ktoré sú uzamknuté. Vojsť sa dalo len do ľavej časti, kde bola tma. Svedok navrhovateľovi uviedol, že pre uskutočnenie prác je potrebné priestory povaly najskôr vypratať. S opravou strechy nakoniec svedok ani nezačal, nakoľko priestory, neboli ani pri jeho poslednej ohliadke vypratane.

Z písomnej korešpondencie medzi navrhovateľom a X. A. z 20.8.2003 a z 30.9.2004 vyplýva, že X. A. nemôže uskutočniť opravu strechy, nakoľko podkrovné priestory nie vypratane a sú tam uskladnené rôzne veci nájomníkov v ohradených priestoroch drevenými latkami, ktoré sú uzamknuté.

Svedok D.. E. E., konateľ stavebnej firmy, vo výpovedi uviedol, že ho oslovil navrhovateľ za účelom realizácie rekonštrukcie podkrovia bytového domu, kde bol aj na ohliadke priestorov, ktoré však boli zapratane. Kedy to presne bolo nevedel uviesť. Navrhovateľa upozornil aj na potrebu opravy strechy pred začiatkom rekonštrukcie. Svedok bol v podkroví bytového domu aj v roku 2006, pričom drevené latky boli odstránené, avšak nejaké veci na povale ešte zostali.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991, rozhodnutím o pridelení bytu vydaným miestnym národným výborom alebo iným orgánom príslušným podľa predpisov o hospodárení s bytmi alebo inými skutočnosťami ustanovenými týmto zákonom vznikne občanovi právo, aby s ním organizácia uzavrela dohodu o odovzdaní a prevzatí bytu.

Podľa § 155 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991, právo užívať byt vznikne dohodou o odovzdaní a prevzatí bytu dojednanou medzi organizáciou a občanom. O dohode o odovzdaní a prevzatí bytu sa spíše zápisnica, ktorú podpíše ten, kto konal za organizáciu, a občan, ktorý s organizáciou dohodu uzavrel. V zápisnici musia byť najmä uvedené rozhodnutie o pridelení bytu, predmet a rozsah práva užívať byt včítane jeho príslušenstva, určená výška úhrady za užívanie a za služby, prípadne uvedený spôsob určenia úhrady, a popísaný stav bytu. Organizácia je povinná vydať občanovi odpis zápisnice.

Podľa § 158 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991, okrem práva užívať byt má užívateľ právo užívať spoločné priestory a zariadenia domu, ako aj používať služby, poskytovanie ktorých je s užívaním bytu spojené.

Podľa § 167 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991, podrobnosti o spôsobe užívania bytov, spoločných priestorov a zariadení domu a o používaní služieb upravia domové poriadky vydané

miestnymi národnými výbormi, pri družstevných bytoch aj osobitné domové poriadky schválené orgánom stavebného bytového družstva.

Podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991, užívatelia sa môžu dohodnúť o výmene bytu. Dohoda musí mať písomnú formu a musí ju schváliť miestny národný výbor alebo iný orgán podľa predpisov o hospodárení s bytmi na to príslušný. Dohodu o výmene bytov v domoch stavebného bytového družstva schvaľuje orgán družstva. Pre vznik práva užívať vymenený byt platí ustanovenie § 155.

Podľa § 29 zákona č. 41/1964 Zb. o hospodárení s bytmi (ďalej len „Zákon o hospodárení s bytmi“), užívatelia bytu si môžu vymeniť byty, ak sa tým dosiahne účelnejšie využitie bytového priestoru, najmä ak je to potrebné z dôvodov zdravotného stavu užívateľa bytu alebo príslušníkov jeho domácnosti alebo z dôvodov skrátenia vzdialenosti od pracoviska.

Podľa § 30 ods. 1 Zákona o hospodárení s bytmi, výmenu bytu musí schváliť miestny národný výbor. Ak sú byty, ktoré sa majú vymeniť, v rôznych obciach, schvaľujú výmenu miestne národné výbory v týchto obciach.

Podľa § 33 Zákona o hospodárení s bytmi, pre vznik práva užívať vymenené byty, pre uplatnenie práva na splnenie dohody o výmene bytu a pre odstúpenie od takej dohody platia ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 155, § 188 ods. 2 a § 189).

Podľa § 59 ods. 1, ods. 2 Zákona o hospodárení s bytmi, dom sa považuje za obytný, ak pripadajú z úhrnu podlahovej plochy všetkých miestností v dome aspoň dve tretiny na byty, počítajúc do toho i byty a časti bytov, ktoré sa užívajú na iné účely ako na bývanie, ako aj vedľajšie miestnosti a príslušenstvo patriace k bytom.

Pri zisťovaní tohto pomeru podlahových plôch sa neprizerá na priestory prístupné všetkým obyvateľom domu aj iným osobám, na iné spoločné vedľajšie miestnosti a vedľajšie priestory (napr. schodište a chodby, spoločné práčovne a sušiarne, povalové a pivničné priestory), na miestnosti určené pre poľnohospodársku výrobu, ani na vedľajšie stavby zriadené na stavebnom pozemku (napríklad garáže, poľnohospodárske budovy, malé prevádzkárne, drevárne, kôlne a pod.).

Podľa § 871 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.1992, právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom.

Podľa § 688 Občianskeho zákonníka, nájomca bytu a osoby, ktoré žijú s nájomcom v spoločnej domácnosti, majú popri práve užívať byt aj právo užívať spoločné priestory a zariadenie domu, ako aj požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 43i ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, (ďalej len stavebný zákon), stavenisko je priestor, ktorý je počas uskutočňovania stavby určený na vykonávanie stavebných prác na stavbe, na uskladňovanie stavebných výrobkov a dopravných a iných zariadení potrebných na uskutočňovanie stavby a na umiestnenie zariadenia staveniska; zahŕňa stavebný pozemok, prípadne v určenom rozsahu aj iné pozemky alebo ich časti.

Podľa § 100 písm. a) stavebného zákona, stavebník, oprávnená osoba či právnická osoba uskutočňujúca alebo odstraňujúca stavbu, ako aj vlastník stavby sú povinní umožniť orgánom štátneho stavebného dohľadu a nimi prizvaným znalcom vstupovať na stavenisko a do stavby, nazerať do jej dokumentácie a utvárať predpoklady pre výkon dohľadu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd právny záver, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Medzi účastníkmi nebola sporná existencia nájomného vzťahu medzi navrhovateľom ako prenajímateľom

a odporcom ako nájomcom. Z doplneného dokazovania mal súd preukázané, že odporca sa stal užívateľom predmetného bytu na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov Mestského národného výboru v Piešťanoch Č.j. B.-I. z 19.11.1986. V súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o hospodárení s bytmi ako aj Občianskym zákonníkom citovanými aj v predmetnom rozhodnutí bola dohoda o výmene bytu schválená miestnym národným výborom a odporcovi vzniklo právo užívať byt dohodou o odovzdaní a prevzatí bytu. Odporca súdu okrem rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov, nepredložil zápisnicu, ktorá sa v zmysle § 155 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991 spisovala o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu. Napriek tomu nebolo medzi účastníkmi sporné, že by odporcovi nevzniklo právo užívať predmetný byt.

Medzi účastníkmi však zostalo sporné, či právo užívať predmetný byt zahŕňalo aj právo užívať povalu bytového domu. Rozhodnutie o schválení dohody o výmene bytov neobsahuje podrobnejšiu špecifikáciu predmetu a rozsahu práva užívať byt. Z rozhodnutia o určení úhrady za užívanie predmetného bytu vydaného Mestským národným výborom v Piešťanoch pod Č.j. B.- I. z 19.12.1986 vyplýva, že odporcovi bola určená podľa Vyhlášky č. 60/1964 Zb. o úhrade za užívanie bytu a za služby spojené s jeho užívaním úhrada vo výške 163 Kčs mesačne, v ktorej bola zahrnutá tiež úhrada za osvetlenie spoločných priestorov v dome, čistenie komínov, odvoz popola a smetí. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že úhrada bola vypočítaná z obytnej plochy 67x18, plochy vedľajších miestností 37 x 10, sadzby za základné prevozné zariadenie bytu a sadzby za ostatné zariadenie a vybavenie bytu. Z evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie predmetného bytu z 19.12.1986 vyplýva, že pri výpočte bola zohľadnená výmera bytu (obytná plocha - 3 izby, plocha vedľajších miestností - kuchyňa, predsieň, neobytná hala, komora, špajza) a ostatné zariadenie a vybavenie bytu (2 balkóny). Ani z rozhodnutia o určení úhrady za užívanie bytu ani z evidenčného listu pre výpočet tejto úhrady nevyplýva, aké spoločné priestory boli zahrnuté do výpočtu, pričom je zrejmé, že minimálne spoločné schodisko a chodby musel odporca užívať, pričom za tieto priestory sa osobitne neplatilo. Tieto rozhodnutia neobsahujú ani údaj o zahrnutí do určenia úhrady za užívanie bytu priestoru pivnice, napriek tomu odporca s bytom užíval aj pivnicu. Iný doklad preukazujúci predmet a rozsah práva užívať predmetný byt nebol účastníkmi predložený.

Odporca vo výpovedi uviedol, že pri odovzdaní bytu mu pracovníčky národného výboru odovzdali kľúče nie len od bytového domu, bytu a pivnice, ale aj povaly s tým, že v tomto rozsahu mu aj ukázali priestory, ktoré môže užívať. Keďže aj ostatní nájomníci užívali povalové priestory a odporcovi od povaly boli odovzdané kľúče, užíval aj on časť povaly vľavo od schodiska. Povala bola už v čase, keď sa do bytového domu nasťahoval, zaprataná rôznymi vecami aj po predchádzajúcich nájomníkoch a napriek tomu, že z povaly odstránili časť vecí, v priestore, ktorý užíval zostali rôzne krabice, naukladané fľaše, riady a hrnce, ktoré mu nepatrili. Odporca mal na povale uskladnené lyže, umelý vianočný stromček a vianočné ozdoby.

Navrhovateľ namietal, že odporca aj ostatní nájomníci užívali povalové priestory bez jeho súhlasu, teda neoprávnene užívali jeho súkromné vlastníctvo, pričom za užívanie povaly neplatili.

Pri posudzovaní otázky, či povala predstavovala spoločné priestory predmetného bytového domu, a ako také ich bol odporca v zmysle § 158 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991 oprávnený užívať, súd vychádzal z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona o hospodárení s bytmi, ako aj z výmeru Miestneho národného výboru z 6.1.1953 o prikázaní ako nájomníka L.. T. P. do jedného z bytov v predmetnom bytovom dome, z ktorého vyplýva, že do uvoľneného bytu majiteľa domu P. V. sa prikazuje ako nájomník L.. T. P. a byt pozostáva z 2 izieb, kuchyne, špajze, kúpeľne, predsieni, haly, pivnice a povaly. Jednoznačne tak jeden z bytov v predmetnom bytovom dome bol nájomcovi výslovne na základe citovaného výmeru odovzdaný do užívania aj s povalom. Bolo by potom nelogické, aby ostatní nájomcovia pri odovzdaní bytu do užívania povalu nemohli užívať, hoci sa písomné rozhodnutie resp. zápisnica k tomuto oprávneniu nezachovala. Aj bez takéhoto výslovného dokladu o práve užívať povalu predmetného bytového domu, odporcovi vzniklo právo užívať povalu ako spoločný priestor z ustanovenia § 158 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.1991 z ktorého vyplýva, že okrem práva užívať byt má užívateľ právo užívať spoločné priestory.

Námietka navrhovateľa, že povala nebola spoločným priestorom, vzhľadom na vtedajšie ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona o hospodárení s bytmi, neobstojí. Občiansky zákonník ani v znení účinnom do 31.12.1991 (a aj v čase rozhodnutia o schválení výmeny bytov) nedefinoval spoločné priestory, avšak obsahom práva užívania bytu bolo v zmysle § 158 Občianskeho zákonníka aj právo užívať spoločné priestory. Pod spoločným priestorom v bytovom dome treba chápať také priestory domu, ktoré sú prístupné všetkým obyvateľom domu ako napr. spoločné schody, chodby, pivničné a povalové priestory, kočíkárne a podobne. V danom prípade odporcovi boli pri výmene bytu odovzdané kľúče od povaly ako spoločných priestorov, ktoré už predtým užívali nájomcovia bytov v predmetnom bytovom dome. Navrhovateľ ani netvrdil, že by odporca do povalových priestorov vnikol neoprávnene. Argument

navrhovateľa, že panelové domy povaly nemajú, preto to nie sú spoločné priestory bytového domu, neobstojí. Pokiaľ panelový dom nejaký priestor nemá, neznamená to, že ak iný bytový dom takýto spoločný priestor má, bol by z tohto dôvodu zo spoločných priestorov vyňatý.

Zákon o hospodárení s bytmi pritom v ustanovení § 59 ods. 2 demonštratívne vymenováva okrem iného aj priestory obytného domu, ktoré sú prístupné všetkým obyvateľom domu, teda spoločné priestory, ktorými sú napr. schodište a chodby, spoločné práčovne a sušiarne, povalové a pivničné priestory. Jednoznačne tak Zákon o hospodárení s bytmi platný a účinný v čase rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov uvádza ako priestory prístupné všetkým obyvateľom domu aj povalové priestory. Odporcovi tak právo užívať povalu predmetného bytového domu vzniklo spolu s právom užívať predmetný byt v zmysle § 158 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1991 s poukazom na ustanovenie § 59 ods. 2 Zákona o hospodárení s bytmi. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj výmer na byt v užívaní Dr. Javora, kde užívanie povaly bolo výslovne vymedzené. Rovnako to vyplýva, aj zo skutočnosti, že odporcovi boli od povaly pri výmene bytu odovzdané kľúče a tento ju užíval od roku 1986, pričom navrhovateľ namietal najskôr len skutočnosť, že odporca užíva povalu bezplatne a následne namietal, že sa s odporcom na užívaní povaly nedohodol. Takáto dohoda však nebola potrebná, nakoľko právo užívať povalu ako spoločný priestor vyplývala odporcovi priamo zo zákona. Samotná zmena spoločenského režimu po roku 1989 neznamenala, že by sa obsah práva užívania bytu, neskôr nájmu bytu zúžil, či zmenil. Novelou Občianskeho zákonníka účinnou od 1.1.1992 sa v zmysle prechodných ustanovení § 871 zmenilo právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Okrem toho treba podotknúť, že právo užívať spoločné priestory domu nebolo nikdy spojené s osobitnými platbami. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ až v súvislosti s pripravovanou prestavbou povaly na bytové jednotky začal riešiť užívanie povalových priestorov nájomníkmi.

Odporcovi svedčilo zákonné právo užívať povalu ako spoločné priestory predmetného bytového domu a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by odporca povalu užíval bez právneho dôvodu.

Nájom predmetného bytu odporcom skončil uplynutím výpovednej doby k 31.8.2007, a to po výpovedi z nájmu danej odporcom navrhovateľovi listom zo dňa 17.5.2007. Dňa 31.8.2007 bol predmetný byt odovzdaný navrhovateľovi.

Vo vzťahu k užívaní povaly odporcom, medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca časť povaly vľavo od schodiska užíval a mal tam uložené veci, ako lyže, umelý vianočný stromček a vianočné ozdoby.

Medzi účastníkmi nebolo sporné ani to, že navrhovateľovi bolo vydané stavebné povolenie dňa 14.3.2003 na prestavbu podkrovia predmetného bytového domu. Rovnako nebolo medzi účastníkmi sporné, že navrhovateľ oznamom zo dňa 20.8.2003 oznámil odporcovi a ostatným nájomníkom prestavbu podkrovia, na vypratanie ktorého ich vyzval až listom z 20.9.2003, kde im poskytol lehotu na vypratanie do 10.10.2003 s upozornením, že po termíne 10.10.2003 budú všetky neodstránené hnutelné veci odstránené, nakoľko sa budú považovať za veci nájomníkom vlastnícky nepatriace.

Medzi účastníkmi zostalo sporné, kedy presne k vyprataniu priestorov podkrovia odporcom prišlo. Zatiaľ čo navrhovateľ tvrdil, že odporca užívanie povaly ukončil až s nájmom bytu k 31.8.2007, odporca uviedol, že si svoje veci z povaly odniesol v dňoch 22.8.2003 až 23.8.2003 a zvyšné veci, ktoré na povale zostali mu nepatrili, pričom navrhovateľ v zmysle oznamu 20.9.2003 uviedol, že tieto veci budú odstránené.

Vzhľadom k tomu, že súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že odporcovi vyplývalo právo užívať povalu predmetného bytového domu ako spoločných priestorov domu priamo z Občianskeho zákonníka a Zákona o hospodárení s bytmi spolu s právom užívať predmetný byt na základe rozhodnutia o schválení dohody o výmene bytov z 16.11.1986 a navrhovateľ v konaní netvrdil ani nepreukázal, že by medzi účastníkmi prišlo k dohode o zmene rozsahu užívania spoločných priestorov, bol navrhovateľ bez ohľadu na vydané stavebné povolenie, ktoré nemôže zasahovať do vzájomných vzťahov vlastníka a nájomcu, povinný rešpektovať odporcove právo nájmu aj k spoločným priestorom.

Navrhovateľ si musí uvedomiť, že ako vlastník predmetného bytového domu má právo predmet vlastníctva držať, užívať ho a požívať jeho plody a úžitky a s vecou disponovať, avšak pokiaľ sú jeho vlastnícke práva obmedzené právom iného, napr. vo forme nájmu, je povinný ho rešpektovať. Problematická v danom prípade je okolnosť, že nájomný vzťah nevznikol zmluvou medzi vlastníkom ako prenajímateľom a nájomcom, ale na základe rozhodnutí miestneho národného výboru pred rokom 1989, pričom následne došlo k pretransformovaniu sa práva užívať byt na nájomný vzťah. Vzhľadom k tomu, že je nájom bytu osobitne chránený, mohol vlastník bytového domu vypovedať nájom bytu a s tým spojené aj právo užívať spoločné priestory len v zákonom vymedzených prípadoch, čo sa v danom prípade nestalo.

Z vyššie uvedených okolností je zrejmé, že pokiaľ medzi navrhovateľom ako vlastníkom bytového domu a odporcom ako nájomcom neprišlo k zmene obsahu predmetu, či rozsahu nájmu predmetného bytu, vo vzťahu k spoločným priestorom, bol odporca až do skončenia nájmu oprávnený užívať aj povalu ako spoločné priestory bytového domu. Okolnosť kedy a v akom rozsahu odporca dobrovoľne vypratá časť povalových priestorov, ktoré užíval ako spoločné priestory predmetného bytového domu, nie je rozhodujúca, nakoľko povinnosť vypratá tieto priestory odporcovi zo žiadneho ustanovenia zákona, či zmluvy nevyplývala. Táto povinnosť mu nevznikla ani vydaním stavebného povolenia na prestavbu podkrovia, nakoľko toto rozhodnutie nemohlo zasiahnuť do vzájomných vzťahov vlastníka bytového domu s nájomcami.

K argumentu navrhovateľa, že vydaním stavebného povolenia na prestavbu povalových priestorov bytového domu tieto priestory stratili charakter spoločných priestorov a stali sa v zmysle ustanovenia § 43i stavebného zákona staveniskom treba uviesť, že tento argument nemá oporu v stavebnom zákone. Stavebný zákon v ustanovení § 43i definuje pojem stavenisko okrem iného ako priestor, ktorý je počas uskutočňovania stavby určený na vykonávanie stavebných prác na stavbe. Dátum vydania stavebného povolenia, či jeho právoplatnosti nemožno stotožňovať so začatím uskutočňovania stavby. V danom prípade bola navrhovateľovi už v stavebnom povolení z 14.3.2003 uložená povinnosť oznámiť stavebnému úradu začatie stavby, pričom stavba nesmela byť začatá, kým stavebné povolenie nenadobudlo právoplatnosť. Súčasne stavebné povolenie strácalo platnosť, ak do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti nebola stavba začatá. Samotným vydaním stavebného povolenia, či nadobudnutím jeho právoplatnosti, nestradila povala bytového domu charakter spoločných priestorov. Navrhovateľ v konaní netvrdil ani nepreukazoval, že začiatok stavby oznámil stavebnému úradu uvedením konkrétneho dátumu. Staveniskom sa povala bytového domu mohla v zmysle stavebného zákona stať až počas uskutočňovania stavby, teda najskôr od momentu začatia stavby, pričom tento moment navrhovateľ nijako nepreukázal. Vzhľadom k tomu, že stavba, resp. rekonštrukcia podkrovia nebola ani začatá, nevyplývala pre odporcu ani ostatných nájomcov povinnosť nevstupovať, či neužívať povalu bytového domu. Okrem toho stavebný zákon v ustanovení § 100 neukladá nájomcom povinnosť nevstupovať na stavenisko, ale vymedzuje len povinnosti konkrétne určeným subjektom umožniť vstup na stavenisko orgánom štátneho stavebného dohľadu.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal akú právnu povinnosť porušil odporca nevypratáním povaly bytového domu, teda z akého ustanovenia zákona, zmluvného vzťahu, či rozhodnutia príslušného orgánu mu vyplývala povinnosť vypratá povalu, porušením ktorej povinnosti by vznikla odporcovi zodpovednosť za škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom k tomu, že nebol preukázaný základný predpoklad zodpovednosti odporcu za škodu, a to porušenie konkrétnej právnej povinnosti odporcom, súd nepovažoval za hospodárne a účelné preukazovať ďalšie predpoklady zodpovednosti za škodu, preto ani nebolo dôvodné vypočúvať ďalšieho svedka, investora rekonštrukcie, na ktorom vypočutí navrhovateľ ani netrval.

S ohľadom na tieto skutočnosti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 7 O.s.p., a odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva proti navrhovateľovi, pričom namiesto určenia výšky trov priznal odporcovi náhradu trov konania vyjadrenú percentom. Po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.